

Båndfuld og Hjerm-Ginding Herreder og Ribe Amt, med Undtagelse af Aabst og Slaugs Herreder, et Antal af 17,438 Heste og 131 Hingste. Jeg skal nu supplere denne Fortegnelse for de Distrikters Vedkommende, der ere foreslaaede af Udvalget og ikke falde sammen med Udkastet; det er 5te Distrikt, Veile og Skanderborg Amter, der have et Antal af 28,236 Heste og 276 Hingste; 6te Distrikt, Ribe Amt, der har et Antal af 12,631 Heste og 105 Hingste; 7de Distrikt, Aarhus og Randers Amter, der har et Antal af 33,038 Heste og 258 Hingste; 8de Distrikt, Viborg Amt, der har et Antal af 15,676 Heste og 109 Hingste; 10de Distrikt, Thisted Amt, der har et Antal af 11,083 Heste og 84 Hingste og 11te Distrikt, Ringkjøbing Amt, der har et Antal af 12,661 Heste og 89 Hingste. Jeg maa tillade mig at formene, at efter disse Opgivelser turde dog i ethvert Fald de to af Udvalget foreslaaede Distrikter, nemlig det 10de og 11te, som selvstændige Distrikter være alfor smaa, idet de, som jeg nævnte, henholdsvis kun have et Antal af 84 og 89 Hingste. Jeg troer heller ikke, at der f. Ex. med Hensyn til Kommunikation vil vindes betydeligt ved at foretrække Udvalgets Forslag for Udkastet; i ethvert Tilfælde er det vist, at Kommunikationen ikke lægger Hindringer veien for at Hestene fra de forskellige Distrikter føres til længere bortliggende Markedssteder, naar der er Tale om at sælge dem. Naar der kun paa disse Hingstestuer kan uddeles Præmier af tilstrækkelig Størrelse, tvivler jeg derfor aldeles ikke paa, at selv om Kommunikationen ogsaa skulde være noget vanskelig, vil dette dog ikke være nogen Hindring for, at Hingstene jo nok møde paa Dyrstuerne.

Den anden Deel af Udvalgets Forslag gaar ud paa, at Mødestederne for Hingstestuerne ikke skulde være faste, men derimod aarlig fastsættes af Hingstestuekommissionen. Jeg har allerede ved Sagens første Behandling antydet, at dette Moment ikke laae mig saameget paa Hjerte, som det, at Hingstestuedistrikterne fik en tilstrækkelig Størrelse. Jeg indrømmer, at man, navnlig i en Obergangstilstand, og naar man, som den nærede Ordfører antydede, har det Haab, at den fremtidige Udvikling vil føre derhen, at Stederne for Hingstestuerne blive faste, gjerne

kan gaae ind paa at stifte med det Sted, hvor Hingstestuerne holdes, og overlade Balget deraf til den Kommission, der forestaaer Hingstestuerne, for saaledes at bøde paa den Mangel, som de større Hingstestuedistrikter naturligtvis i flere Henseender have. Jeg skulde derfor være mere tilbøielig til at tiltræde denne sidste Deel af Udvalgets Forslag.

Hvad angaaer det, under Nr. 2 stillede Endringsforslag, da kan jeg ikke godt gaae ind derpaa. Der foreslaaes deri, at, naar et Sognesforstanderskab i et Hingstestuedistrikt mener, at Sognet hellere bør lægges hen under et andet Distrikt, skal det kunne skee ved en Beslutning af Kommissionen for Hingstestuerne. Der er nu for det Første i formel Henseende derimod at indbende, at man ikke ret veed, hvilken Kommission der menes; der er nemlig her Tale om to Kommissioner, for det Første om den for det Hingstestuedistrikt, under hvilket Sognet nu hører, og dernæst om den for det Distrikt, hvorunder det ønskes henlagt. Desuden forekommer det mig forunderligt, at man, samtidig med at man ved Lov fastsætter de Distrikter, for hvilke Hingstestuerne skulle holdes, idetmindste for en væsentlig Deel vil overlade de enkelte Sognesforstanderskaber at bestirke en Forandring deri. Jeg troer dog ikke, at der i noget Tilfælde vilde være Anledning til at gaae videre, end Loven af 1862 i denne Henseende er gaaet; idet den nemlig foreskriver som Regel, at Hingstestuedistrikterne skulle falde sammen med Amtene, men at det dog overlades Indenrigsministeriet, hvor særegne Omstændigheder maatte tale derfor, at gjøre Undtagelser deraf. Skulde iøvrigt nogen Kommission have en særegen vægtig Stemme i saa Henseende, vilde jeg rigtignok foretrække, at det blev den i § 12 af Loven af 1862 omhandlede, der ganske vist efter Lovens Bestemmelse nærmest er indsat for at føre Tilsyn med Stutteriet, men om hvilken det vil være de Herrer bekendt, at dens Medlemmer, efter hvad der er paatænkt af Indenrigsministeriet, tillige i sin Tid skulle være Formænd for Hingstestuekommissionerne; og i det Hele føre Tilsyn med de Dyrstuer, der holdes i de Kredse, for hvilke de betragtes som særlig udnævnte. Jeg skal endnu kun tillade mig at gjøre den